

دلیل توقیف ۷۰ خودروسنگین اعلام شد
بیکاری ۲۷ راننده شرکت
حمل و نقل خلیج فارس

۲۷ راننده قراردادی تحت مسئولیت شرکت حمل و نقل خلیج فارس با اتمام قرارداد کاری شان در پایان ماه گذشته بیکار شدند. حدود ۱۵ نفر از این رانندگان دیروز با مراجعه به اداره کار شهرستان فردیس طرح شکایت کردند. به گزارش ایلنا، گفته می شود میانگین سابقه کاری این کارگران ۸ تا ۱۰ سال است و آنها هنوز بابت بخشی از مطالبات مزدی خود طلبکار هستند. عضو هیأت مدیره شرکت حمل و نقل خلیج فارس با بیان اینکه شرکت اخیرا با بدهی های مالی زیادی به بخش خصوصی جدیدی واگذار شده است، گفت: تعدادی از طلبکاران مالی این شرکت که عمدتاً رانندگان تجاری هستند از چندین ماه قبل بابت وصول طلب مالی خود با حکم قضایی حدود ۷۰ دستگاه خودرو و سنگین شرکت را توقیف کرده اند. پژمان حسینی با بیان اینکه چندین ماه است رانندگان خودروهای توقیف شده کاری برای انجام دادن ندارند، افزود: با طولانی شدن روند رفع توقیف این خودروها علاوه بر کند شدن فعالیت روزانه شرکت ناچار شدیم رابطه کاری شرکت را با ۲۷ نفر از رانندگانی که سابقه کاری دو تا شش ماه دارند قطع کنیم و در حال حاضر تمام تلاشمان را برای حفظ اشتغال سایر رانندگان فاقد خودرو انجام داده ایم.

در گفت و گو با ایلنا تبیین شد:
چرا کلاه زردها
«کارگر دائم» نشدند؟

علی رفاهی

اخیرا جلسات متعددی در مورد تعیین دستمزد تشکیل شده و این موضوع مورد توجه جامعه کارگری و البته فعالان عرصه کار و تولید ایران قرار گرفته است، اتفاقی که تقریبا تازگی دارد، زیرا اذهان عمومی به چانه زنی های روزها و ماه های انتهای سال بر سر دستمزد عادت داشت؛ اما این بار و با توجه به نوسانات بازار ارز و تورم های سهمگین، نمایندگان کارگران تلاش کردند دیگر شرکای اجتماعی شان را برای شرکت در این جلسات و مذاکره بر سر آنها ترغیب کنند. در گفتگوی پیش رو، این موضوع با کاظم فرج الهی، فعال و پژوهشگر حوزه کارگری، در میان گذاشته شده است که می خوانید:

■ **در شرایط حاضر که نمایندگان کارگران در شورای عالی کار مترصد برگزاری جلسات و پیشبرد مذاکرات مزدی هستند، فکر می کنید چه رویه ای را در مذاکرات شان برای نیل به موفقیت های بیشتر باید در پیش بگیرند؟**

من متوجه نیت مثبت و صادقانه بعضی از نمایندگان کارگران هستم، اما کارکرد این مذاکرات و قوانین مترتب بر آن در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و شورای عالی کار تردیدآمیز است. ما هر ساله شاهد تلاش های خیرخواهانه و صادقانه شمار بسیار اندکی از این نمایندگان در شورای عالی کار بوده ایم؛ اما با این حقیقت مواجه شده ایم که به رغم

شعارهای اولیه و تلاش صادقانه و شبانه روزی بخشی از این نمایندگان، کوه موش زاییده است. همیشه رقمی به عنوان دستمزد تصویب شده، نیازی به توضیح و اثبات ندارد، که هیچ گاه نتوانسته حداقل هزینه های واقعی زندگی کارگران را تامین کند. شرط موفقیت این مذاکرات در هر جامعه ای (که تاکنون و به دلایل مختلف در ایران به آن عمل نشده)، پشتوانه وسیع جامعه کارگری است. نمایندگان کارگری شورای عالی کار که در این مذاکرات هستند باید روشی را بیابند تا این پشتوانه کارگری تامین شود.

نمایندگان کارگری در مذاکرات مزدی به پشتوانه حمایت و البته تهدید جامعه کارگری، در همه جای دنیا، وقتی بر سر دستمزد هایشان با نمایندگان کارفرمایان و دولت ها به توافق نرسند، می توانند اعتصاب کنند. آنها در چارچوب قانون، تهدید به اعتصاب و مبارزات اجتماعی می کنند. در قانون کار کشور ما هم، به صورت بطلی به چنین مواردی اشاره شده است. نمایندگان کارگران در شورای عالی کار در صورتی در مذاکرات موفق خواهند شد که رویکردی داشته باشند که به آرای عمومی کارگران مراجعه کنند و بتوانند حمایت آنها را به صحنه بیاورند. اما در بزنگاه های تصمیمات مزدی شاهدیم که شرایط استثنایی پیش می آید بدین صورت که یکی حمله می کند، یکی غش می کند، مساله تهاجم خارجی، موقعیت استثنایی دولت و یا بحران های

فعال و پژوهشگر حوزه کارگری در گفت و گو با ایلنا:

علی رفاهی

■ **کارگران هیچ راهی ندارند جز روی آوردن به سازمان های صنفی و طبقاتی شان و تقویت اصلاح و یا ایجاد تشکلهای کارگری. همچنین، نمایندگان کارگری ای که مدعی حسن نیت هستند باید ارتباط شان را با بدنه جامعه کارگری تقویت کنند**

اجتماعی مطرح می شوند و در انتها نیز، وزیر کار می آید و حرف آخر را می زند.

موقعیتی را به یاد می آورم در دوران آقای احمدی نژاد، که مصوب شد طی سه سال عقب ماندگی های دستمزد کارگران (در طول دوران جنگ و ریاست جمهوری آقای هاشمی رفسنجانی) جبران شود. در عمل، اما چنین چیزی هیچگاه اجرا نشد. بنابراین، تنها ساز و کاری که می تواند تضمین کند کارگران به جواب مثبت و دلخواه برسند و بخشی از حقوق واقعی شان را بدست آورند، اتخاذ روش و رویکرد مراجعه به بدنه جامعه کارگری و آوردن تصمیم و تهدید آنها به صحنه مذاکرات است.

■ **گروهی از کارشناسان این نکته را مطرح می کنند که بهتر است کارگران و نمایندگان آنها در مذاکرات شورای عالی کار به جای گذاشتن تمام انرژی و**

توانشان روی تعیین دستمزد عادلانه، تلاش کنند با چانه زنی، مزایای غیرمزدی بیشتری را برای کارگران فراهم آورند.

اینکه دولت در حوزه تامین اشتغال، آموزش رایگان، مسکن مجانی و... تکالیفی دارد و باید با ایجاد تمهیدات و سازوکارهایی دولت را مجبور به فراهم آوردن آنها برای سایر احاد جامعه کرد، موضوع بحثی دیگر است. این نکته را باید به یاد داشت که دولت ها تاکنون هیچ کدام از این وظایف را محقق نکرده اند. اما در جلسه ای که شورای عالی کار برگزار می کند و به تعیین دستمزد می پردازد پرداختن به این موضوع که مزایای غیرمزدی را در قیاس با دستمزد باید افزایش بیشتری داد، یک نوع فرافکنی بحث است. این حرفی است که نمایندگان کارفرمایان به شکلی نادرست آن را مطرح می کنند. بنابراین در توضیح آن دقت بیشتری را لازم است.

وقتی بحث بر سر محاسبه و تعیین دستمزد است این مهم را باید مدنظر قرار داد که دستمزد کارگر باید «آنی باشد که قنار به تامین زندگی وی باشد» یعنی زندگی او و سبب کالاهای مورد نیاز شامل مسکن، تعلیم و تربیت، بهداشت و درمان و... دستمزد کارگر باید به شکل و مبلغ شرافتمندانه ای باشد تا بتواند این نیازها را تامین کند. کارفرمایان برای اینکه از این مساله فرار کنند این را مطرح می کنند که در سبد کالا چرا مسکن و یا موارد دیگر قرار دارند و اینها را طبق قانون اساسی، دولت باید تعیین کند. بنابراین، این حرف یک نوع دفاع از کارفرمایان است.

در بحث اقتصاد سیاسی سرمایه داری، دستمزد بخشی از ارزش اضافه تولید شده ای است که به خود کارگر تعلق می گیرد تا به مدد آن بتواند نیروی کار خود را بازتولید کند. نیروی کار باید بازتولید شود تا در جامعه وجود داشته باشد و روند تولید کالا و وجود بازار مصرف و بالاخره انباشت پول و سرمایه ادامه یابد. بخشی از این ارزش اضافه به صورت دستمزد داده می شود. کارفرمایان به بهانه های مختلف این هزینه بازتولید نیروی کار را مرتباً کم می کنند. بازتولید نیروی کار بدین صورت است که کارگر برخوردار از مسکن، خانواده، زندگی طبیعی، فرزندان و... باشد و فرزندان وی نیز در آینده در مقام نیروی کار جامعه قرار گیرند. بنابراین تمام اینها باید از طریق دستمزد تعیین بشود و

تکه تکه کردن دستمزد، اتفاقی ناگوار است.

عده ای مطرح می کنند که افزایش دستمزد به لحاظ اقتصادی، تورمزا است؛ اما آنچه در مقابل این استدلال اهمیت بیشتری دارد این است که «دستمزد واقعی کارگر باید تعیین و پرداخت شود». دولت کارفرمایان برای اینکه این دستمزد را به ریال پرداخت نکند ارائه کمک های غیرنقدی از قبیل وام، مزایای غیرمزدی، حق مسکن، حق اولاد، سختی کار و... را مطرح می کند. این تکه تکه کردن مزد، و نامیدن هر تکه به نام و عنوانی دیگر و محدود کردن مزد پایه به کمی بیشتر از دستمزد حداقل، در زمان هایی مثل بازنشستگی و یا از کارافتادگی زیان خود را نشان می دهد. به دلیل مبلغ پایینی که از این دستمزد پایه به عنوان حق محاسبه حقوق بازنشستگی یا ایام بیماری و بیکاری مبلغ بسیار کمی به کارگر تعلق می گیرد. بنابراین، این یک بحث اشتباه است در کشور ما که دستمزد را تکه تکه می کنند و روی هر تکه آن اسمی گذاشته، و سر بزنگاه هر یک از آن تکه ها و یا درواقع، مزایا را قطع می کنند. این امر نه فقط در مورد کارگران، بلکه شامل حال کارمندان دولت هم می شود. بسیاری از آنها وقتی که از کار بازنشسته می شوند متوجه می شوند نیمی از حقوقشان به اشکال مختلف کاسته شده است. وقتی حق بیمه تنها براساس دستمزد پایه کم می شود در هنگام بازنشستگی صرفا همان را بدون هیچ گونه مزایایی دریافت می کنند.

نتیجه این می شود که در حالی که در زمان بازنشستگی، افراد خانواده ای گسترده دارند و هزینه های درمان و دیگر امورشان نیز افزایش یافته، دریافتی ماهیانه شان نصف شده است.

تکه تکه کردن دستمزد و پرداخت مزایای غیرنقدی در کوتاه مدت ممکن است موثر باشد اما در درازمدت، منجر به فقیرتر شدن کارگر و همچنین تضعیف تر شدن

صندوق تامین اجتماعی خواهد شد. ■ **کارگران برای دستیابی به دستمزد واقعی و عادلانه در سال جاری باید چه استراتژی در پیش گیرند؟**

ما اکنون در یک موقعیت اجتماعی حساس و در یک نقطه عطف قرار داریم. در همه زمینه ها در جامعه شاهد فروپاشی هستیم.

■ **در جلسات شورای عالی کار برای تعیین دستمزد؛ پرداختن به این موضوع که مزایای غیرمزدی را در قیاس با دستمزد باید افزایش بیشتری داد، یک نوع فرافکنی بحث است. نمایندگان کارفرمایان به شکلی نادرست آن را مطرح می کنند و در توضیح آن دقت بیشتری لازم است**

فسادهای سهمگین فاش می شوند. ناتوانی دولت در انجام وظایفش و ارائه خدمات، وضوح بیشتری می یابد. بحران همه جانبه جامعه روز به روز در حال گسترش است. شاهد بوده ایم تمام دولت های ۴۰ ساله اخیر به رغم شعارهایی که در حمایت از گروه های ضعیف داده اند، با موذی گری کامل در اتاق فکر هاننشسته و قوانین راطوری طراحی کرده اند که حقوق کارگران پایمال شده است. جامعه در معرض بحران های عظیم اجتماعی است. شاهد بروز جنبش های اعتراضی در عرصه های مختلف هستیم. متأسفانه در چنین شرایطی طبقه کارگر ما دارای سازمان یافتگی نیست و نمی تواند از حقوق و منافع خودش در سازمان تامین اجتماعی و کمیته دستمزد شورای عالی کار دفاع کند. هیچ گروهی از کارگران سازمان های صنفی قدرتمندی ندارند و تاکنون نتوانسته اند در بزنگاه های تاریخی، نقش ایفا کرده، و منافع خود را بیان و از آنها دفاع کنند. به همین دلیل، هر دولتی هم که آمده اینها را بازیر پا گذاشته و یا از اینها به عنوان نردبانی برای مقاصد خودش استفاده کرده و بالا رفته است.

با این وجود، تنها چیزی که می توانم بگویم این است که کارگران هیچ راهی ندارند جز روی آوردن به سازمان های صنفی و طبقاتی شان و تقویت، اصلاح و یا ایجاد تشکلهای کارگری. همچنین، نمایندگان کارگری ای که مدعی حسن نیت هستند، باید ارتباط شان را با بدنه جامعه کارگری تقویت کنند.

کلاتنری فرهنگ تعاونی را یک فرهنگ مشارکتی دانست و بیان کرد: این اولین چیزی است که جامعه ایرانی باید با آن همراه شود. از سوی دیگر بانک ها و صندوق ها باید سوبه تعاونی بگیرند. اداره مالیات هم باید شرایط مردم را درک کند و بر طبق تعاونی با آنها رفتار کند تنها در این صورت است که می تواند کشور را روبه جلو ببرد.

تعطیل هستند؛ اما با این حال به دنبال نقدینگی هستند که بتوانند کسب و کار خود را رونق دهند. هر تعاونی با یک مدیریت قوی می تواند تمام مشکلاتش را حل کند و مشکل اقتصادی نداشته باشد. وی با اشاره به تعاونی هادر حوزه بهداشت و درمان گفت: این دو تعاونی یکی از تعاونی های همیشه موفق در عرصه بهداشت بوده است.

کشور نیاز به یک تعاونی فراگیر ملی دارد

خبر

معاون سرپرست وزارت کار:

شرایطی را تجربه کردیم و حالا با تحریم ها روبرو شده ایم. این تحریم ها با تدابیر کلان کشور در عرصه اقتصاد، برنامه ریزی مدیریتی، مسئولان و اقشار مختلف کشور به عنوان یک واحد کل در آن نقشی پررنگ ایفا کردند. حمید کلاتنری در سیزدهمین جشنواره تعاونی های برتر استان تهران با تاکید بر نقش تعاونی ها در اقتصاد کشور افزود: جامعه اگر می خواهد پیشرفته باشد باید یکایک احاد جامعه جهت این پیشرفت حرکت کنند. این مهم جز با یک اراده همگانی وارد کار نمی شود. نهضتی باید ایجاد شود که همه در سایه اش برای کشور تلاش کنند. وی با اشاره به اینکه کشور دوره های مختلف تاریخی را با هر شرایطی پشت سر گذاشته است، گفت: ما در دوره های مختلف انقلاب

معاون سرپرست وزارت کار و رفاه و تامین اجتماعی گفت: کشور به یک تعاونی بزرگ و چندمنظوره نیاز دارد که تمامی شهروندان و مسئولان و اقشار مختلف کشور به عنوان یک واحد کل در آن نقشی پررنگ ایفا کنند. کلاتنری با بیان اینکه تعاونی ها بر اساس اصل ۱۰۴ قانون اساسی یکی از رکن اساسی اقتصاد کشور هستند بیان کرد: تعاونی ها به معنای خاص همان تعاونی هایی هستند که طبق قانون واصل ۱۴۴ شروع به کار کردند. اما به نظر من آنچه می تواند در جهت رشد و توسعه کشور رقم بخورد؛ ایجاد یک تعاونی بزرگ و چند منظوره است که تمامی شهروندان و مسئولان و اقشار مختلف کشور به عنوان یک واحد کل در آن نقشی پررنگ ایفا کنند. این تعاونی می تواند فراگیر و ملی و

معاون سرپرست وزارت کار و رفاه و تامین اجتماعی گفت: کشور به یک تعاونی بزرگ و چندمنظوره نیاز دارد که تمامی شهروندان و مسئولان و اقشار مختلف کشور به عنوان یک واحد کل در آن نقشی پررنگ ایفا کردند. حمید کلاتنری در سیزدهمین جشنواره تعاونی های برتر استان تهران با تاکید بر نقش تعاونی ها در اقتصاد کشور افزود: جامعه اگر می خواهد پیشرفته باشد باید یکایک احاد جامعه جهت این پیشرفت حرکت کنند. این مهم جز با یک اراده همگانی وارد کار نمی شود. نهضتی باید ایجاد شود که همه در سایه اش برای کشور تلاش کنند. وی با اشاره به اینکه کشور دوره های مختلف تاریخی را با هر شرایطی پشت سر گذاشته است، گفت: ما در دوره های مختلف انقلاب

کارکنان بلا تکلیف شد

بی توجهی مسئولان به مشکلات
بیمارستان امام خمینی کرج

نایب رئیس شورای اسلامی کار بیمارستان امام خمینی کرج گفت: مسئولان البرز به وضعیت بیمارستان امام خمینی کرج توجهی نمی کند. پرداخت مطالبات مزدی ۵ تا ۱۰ ماه کارکنان و عضویت یک یاسو نفر از منتخبین کارکنان در هیأت امنای بیمارستان، از جمله مطالبات ما است. به گزارش ایلنا، قاسم طاهری افزود: طی تجمعات اخیر من در مقابل سازمان همیاری شهرداری های استان البرز و استانداری البرز، پاسخ روشنی در باب مطالباتمان دریافت نکردیم. وی ادامه داد: متأسفانه مسئولان و مقامات شهری و استانی، توجه در خوری به موضوع و مشکلات این بیمارستان و کارکنان آن نداشته اند و موجب ناامیدی ما شده اند. تعداد نامه هایی که برای پیگیری مطالبات مان به مقامات مختلف داده ایم، شاید بالغ بر ۱۰۰ عدد بشود.